

Zaak C-520/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

16 oktober 2020

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Silistra (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 oktober 2020

Verzoekende partijen:

DB

LY

Verwerende partij:

Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Procedure tot betwisting van de rechtmatigheid van het bevel overeenkomstig artikel 84, lid 8, van de Zakon za ministerstvoto na vatrešnite raboti (wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken) (hierna: „ZMVR”) over de afgifte van een in het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) gesignaleerd motorvoertuig, waarvan schriftelijk om afgifte is verzocht

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële vraag

Uitlegging van artikel 39, lid 3, van besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II). Het verzoek om een prejudiciële beslissing wordt ingediend op grond van artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 39 en in het bijzonder artikel 39, lid 3, van besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) aldus worden uitgelegd dat het een nationale regeling en bestuurspraktijk toestaat op grond waarvan het bevoegde uitvoerende orgaan de uitvoering kan en moet weigeren wanneer er aanknopingspunten zijn voor de veronderstelling dat de in het SIS opgenomen signalering niet onder de doelstellingen valt die met de registratie werden nagestreefd, en meer bepaald de doelstellingen in artikel 38, lid 1?

Bepalingen van Unierecht

Verordening (EG) nr. 1987/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II), overweging 5, artikel 1, 2 en 52

Besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II), artikel 1, 2, 36, 38, 39 en 49

Bepalingen van nationaal recht

Zakon za ministersvoto na vatreshnite raboti (wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken), artikel 84, 120, 121, 122 en 123

Naredba Nr. 81213-465 za organizatsiata i funktsioniraneto na Natsionalnata Shengenska informatsionna sistema na Republika Bulgaria (verordening nr. 8121h-465 betreffende de organisatie en werking van het nationale Schengeninformatiesysteem van de Republiek Bulgarije), artikel 3 en 7

Korte weergave van de feiten en van de procedure

- 1 Op 6 maart 2017 heeft de verzoekende partij DB in Varna (Bulgarije) van AB uit Varna een personenauto gekocht krachtens een daartoe strekkende schriftelijke koopovereenkomst en een notariële legalisatie van de handtekeningen overeenkomstig artikel 144, lid 2, van de Zakon za dvizhenieto po patishtata (wet betreffende het wegverkeer). Op 7 maart 2017 is het voertuig bij de regionale directie van het ministerie van Binnenlandse Zaken te Silistra, afdeling „Verkeerspolitie”, geregistreerd en op kenteken gezet. Vóór de aankoop zijn voor zover mogelijk de openbare registers geraadpleegd ter zake van de op de auto rustende lasten. Bij de inschrijving hebben de bevoegde diensten in de daarvoor bestemde registers navraag gedaan naar de mogelijke signalering van de auto in verband met strafprocedures in het binnenland, en de databanken van Interpol en

het Schengeninformatiesysteem geraadpleegd. Het voertuig werd door de echtgenoten als gemeenschappelijk vermogen verworven. De toepasselijke belastingen, verplichte verzekeringspremies en andere heffingen zijn afgedragen.

- 2 Op 24 mei 2017 is in het nationale Schengeninformatiesysteem (hierna: „N.SIS”) van Noorwegen een signalering opgenomen en geregistreerd, waarbij als zoekgrond „voorwerp – gestolen, verduisterd of anderszins vermist” stond aangegeven. Het voertuig was door het chassisnummer ook naar behoren geïndividualiseerd.
- 3 Op 26 mei 2017 werd het voertuig, dat een Bulgaars kenteken voerde en op naam stond van DB, door een politie-inspecteur op een parkeerplaats te Silistra (Bulgarije) ontdekt. Na raadpleging van het geautomatiseerde informatiesysteem „Onderzoekshandeling” – N.SIS II werd vastgesteld dat het chassisnummer volledig identiek was aan dat van het gezochte, door Noorwegen gesignaleerde voertuig. Het voertuig in kwestie werd, samen met deel 2 van het kentekenbewijs, krachtens artikel 84, lid 3, ZMVR, met een proces-verbaal van de Rayonno upravlenie na politsiata – Silistra (Districtspolitie Silistra) bij DB in beslag genomen.
- 4 Vervolgens werd formulier 38 (voertuig) – een formulier ten behoeve van de informatie-uitwisseling met het SIRENE-bureau bij het aantreffen van een voorwerp dat wordt gezocht met het oog op inbeslagneming of gebruik als bewijsmiddel in een strafprocedure – ingevuld en onverwijld ingediend bij het directoraat „Internationale operationele samenwerking” van het ministerie van Binnenlandse Zaken, afdeling „SIRENE”.
- 5 De informatie is doorgegeven aan het SIRENE-bureau in Noorwegen, en het hoofd van de districtspolitie in Silistra heeft bevolen dat de betreffende voorwerpen moesten worden afgegeven. Deze zijn in beslag genomen en in het proces-verbaal van inbeslagneming vermeld. Uit de motivering van het bevel blijkt dat het betrokken voertuig door het SIRENE-bureau in Noorwegen was gesignaleerd wegens oplichting/misbruik van vertrouwen, gepleegd te Hordaland (Noorwegen) op 23 december 2014, waarvan op 20 maart 2017 aangifte was gedaan bij de politie van Oslo.
- 6 De vennootschap SANTANDER CONSUMER BANK (Noorwegen) heeft aangegeven dat zij geïnteresseerd was in de afgifte van het voertuig en heeft de onderneming LINDORFF AS (Noorwegen), die in Bulgarije wordt vertegenwoordigd door „Plam” EOOD, statutair gevestigd te Dobrich en vertegenwoordigd door de directeur CD, opdracht gegeven om het voorwerp in ontvangst te nemen.
- 7 Op 6 juni 2017 heeft „Plam” EOOD, Dobrich, via haar directeur CD, de verwerende autoriteit verzocht om maatregelen te nemen ter overhandiging van het voertuig. De politieautoriteit heeft het hoofd van het directoraat „Internationale operationele samenwerking” van het ministerie van Binnenlandse

Zaken in Sofia formeel verzocht om toezending van het formele verzoek om afgifte van het voorwerp door de signalerende staat. Op 4 juli 2017 is het voertuig in kwestie met proces-verbaal aan CD afgegeven.

- 8 Naar aanleiding van de aangifte van DB tegen de verkoper van het voertuig, AB, is door het openbaar ministerie in Varna een dossier aangelegd ter zake van het overeenkomstig artikel 145, lid 1, punt 3, van de Zakon za sadebnata vlast (wet inzake de rechterlijke organisatie) ingestelde onderzoek. Tot de sluiting van de mondelinge behandeling in het hoofdgeding stond niet vast dat er sprake was van een strafbaar feit.
- 9 Op 13 augustus 2019 hebben de verzoekers in het hoofdgeding (hierna „verzoekers”) bij de betrokken politieautoriteit een verzoek om onmiddellijke afgifte van het voertuig ingediend, aangezien zij, zich beroepend op artikel 84, lid 9, ZMVR, van mening zijn dat de inbeslagneming van het voertuig onder dwang en van meet af aan zonder feitelijke en juridische grondslag was verricht. Tegen de uitdrukkelijke afwijzing van dit verzoek hebben zij administratief beroep ingesteld bij de Administrativen sad Silistra (bestuursrechter te Silistra). Deze procedure is in afwachting van de uitkomst van het hoofdgeding geschorst.
- 10 De verzoekers hebben geprobeerd om de Santander Consumer Bank AS (Noorwegen) via de gewone rechter in rechte aan te spreken, waarbij zij subsidiair civielrechtelijke vorderingen hebben ingesteld op voet van artikel 108 van de Zakon za sobstvenostta (wet inzake eigendom) (zakelijke vordering) en artikel 57, lid 2, van de Zakon za zadalheniata i dogovorite (wet inzake verbintenissen en overeenkomsten) (bij onteigening, verlies, etc. van het voertuig in kwestie). De bij de Okrazhen sad Silistra (districtsrechtbank Silistra) ingestelde civielrechtelijke procedure werd echter niet verder behandeld, omdat de Bulgaarse rechter zich niet bevoegd verklaarde om de bij hem aanhangige zaak te onderzoeken en te berechten.
- 11 Thans betwisten de verzoekers voor de verwijzende rechter het litigieuze bevel tot afgifte van het bij hen in beslag genomen voertuig uit Noorwegen. Uit de aan het dossier toegevoegde mededeling van 20 maart 2017 en de internationale zoekvraag van de regionale politie van Hordaland, Koninkrijk Noorwegen, voor het voertuig van het merk „Volkswagen”, dat aan de bedoelde signalering in het N.SIS II ter fine van afgifte ten grondslag ligt, blijkt dat de Bulgaarse staatsburger EF op 23 december 2014 bij de Santander Consumer Bank AS een overeenkomst van geldlening heeft getekend ter financiering van de aankoop van een voertuig „Volkswagen Passat”, model 2014. De overeenkomst is gesloten en het verkoopplan is overeengekomen. In 23 december 2014 werden orderbriefjes uitgegeven en op 6 januari 2015 werd het verkoopplan (aflossing van de geldlening) ingeschreven in het vastgoedregister. Het bedrag van de geldlening bedraagt 421.840 Noorse kronen (NOK), waarbij tegen de schuldenaar maatregelen inzake gedwongen executie met betrekking tot het uitstaande kapitaal ten belope van 213.679 NOK zijn getroffen. Uit de verklaring van de Santander Consumer Bank AS over de „opzegging van de lening [...] en

eigendomsverklaring” blijkt dat de laatste betaling heeft plaatsgevonden op 26 februari 2016. Per 1 mei 2016 heeft de schuldenaar de aflossing van de lening gestaakt en heeft de bank het dossier ter invordering van de uitstaande schulden overgedragen aan Lindorff AS. Op 13 mei 2016 is een verzoek om vrijwillige betaling en een kennisgeving van gedwongen tenuitvoerlegging toegezonden. De schuldenaar heeft de onderneming laten weten dat het voertuig zich in Bulgarije bevond. Het resterende bedrag werd vermeld en er werd een aantal bezwaren aangevoerd die verband hielden met een strafbaar feit. Volgens de geuite bezwaren was er sprake van het overtreden van het wetboek van strafrecht. Bijgevolg werd de politie verzocht om een internationale zoekvraag via de systemen en faciliteiten van onder meer Schengen, Interpol en Autosys. De bereidheid bestond om in het kader van een eventuele strafrechtelijke procedure een civielrechtelijke vordering in te stellen, waarbij door de advocaat een memorie werd ondertekend die door de gemachtigde van EOOD „Plam”, Dobrich, die het betreffende voertuig feitelijk in bezit heeft, in het hoofdgeding is overgelegd. De verwijzende rechter is van oordeel dat er in casu sprake is van typisch privaatrechtelijke betrekkingen tussen de Noorse bank en haar cliënt/kredietnemer. De geuite bezwaren dat er strafbare feiten zijn gepleegd worden in het hoofdgeding evenwel niet door de dossiers van de wetshandavings- en vervolgingsinstanties bevestigd. De verkoper van het voertuig van verzoeker is niet EF, die de lening bij de Noorse bank heeft afgesloten en de aflossing ervan heeft gestaakt, maar een in Bulgarije officieel ingeschreven eigenaar. De verwijzende rechter is van oordeel dat de conclusie dat er sprake is van een civielrechtelijke verhouding in verband met een noodlijdend bankkrediet en niet van een strafrechtelijke procedure, ook steun vindt in het feit dat dezelfde gevolmachtigde vertegenwoordiger in Bulgarije, te weten „Plam” EOOD, Dobrich – die zich bezighoudt met het innen van particuliere schuldvorderingen – ook in andere soortgelijke procedures gezochte voertuigen aan kredietinstellingen in verschillende landen (waaronder Noorwegen, IJsland en België) heeft afgegeven.

- 12 Tijdens de procedure in het hoofdgeding heeft de verwijzende rechter de verweerder verzocht, een officieel antwoord van de Noorse politieautoriteiten over te leggen op de vragen of het voertuig in kwestie in Noorwegen betrokken was in een strafprocedure, wanneer en vanwege welk strafbaar feit deze was ingesteld en in welk stadium zij zich bevond. Ter terechtzitting is een brief overgelegd van het hoofd van de afdeling „SIRENE” van het directoraat „Internationale operationele samenwerking” van het ministerie van Binnenlandse Zaken, waaruit blijkt dat „het dossier en het onderzoek op 10 juli 2017 zijn gesloten, omdat het voertuig was aangetroffen en naar Noorwegen teruggebracht ”.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 13 De verzoekers betogen dat de politieautoriteit in casu als rechterlijke instantie heeft gehandeld en een beslissing heeft genomen in een geschil van zakelijke aard. Het bevel waartegen is opgekomen is ten onrechte gebaseerd op artikel 84, lid 8,

ZMVR, omdat de rechtsverhouding tussen de Noorse kredietinstelling, die zich als eigenaar van het voertuig betitelt, en de kredietnemer die het op krediet gekochte voertuig in onderpand heeft gegeven en geen aflossingen meer doet op zijn schuld, niet valt onder artikel 100, lid 3, onder a), van de Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 gesloten Akkoord van Schengen en besluit 2007/533/JBZ. De werkingssfeer van het rechtskader wordt bepaald door artikel 2 van dat besluit en beperkt zich uitsluitend tot de samenwerking in strafzaken. Daartoe behoort de in casu voorgelegde vraag niet. Indien niet is voldaan aan de voorwaarden voor aanvaarding en registratie van de signalering van het voertuig in het N.SIS door Noorwegen, zijn de daaropvolgende uitwisseling van aanvullende gegevens via de SIRENE-bureaus van beide staten en het zoeken naar het voertuig in kwestie en de afgifte daarvan aan Noorwegen via de gevolmachtigde vertegenwoordiger in Bulgarije niet toegestaan.

- 14 Dat is in dit geding de cruciale vraag. Om deze te beantwoorden moet in het kader van de administratieve procedure steekhoudend bewijs worden aangevoerd dat het voertuig waar het hier om draait in Noorwegen betrokken is in een strafprocedure. Het gedrag van de (voor de verzoekers onbekende) kredietnemer is gekwalificeerd als „ernstige oplichting”, „misbruik van vertrouwen”, enzovoort, maar dergelijke rechtsbetrekkingen (niet-nakoming van de overeenkomst van geldlening met de bank) zijn naar nationaal recht niet strafbaar. Zij worden beheerst door civielrechtelijke methoden, namelijk rechtstreeks door procedures van gedwongen executie (die volgens de informatie in het dossier in Noorwegen worden gevoerd) en, in voorkomend geval, door het instellen van handelsrechtelijke of algemeen civielrechtelijke rechtsvorderingen. Het niet terugbetalen van een krediet is naar nationaal recht niet strafbaar, zodat er geen enkele grondslag bestaat voor de registratie van de signalering in het onderhavige geval in het N.SIS II.
- 15 De verzoekers merken voorts op dat het hier aan de orde zijnde bevel van het hoofd van de districtspolitie van Silistra tot afgifte van het gezochte voorwerp zelfs niet aan hen is meegedeeld. In het licht van het toepasselijke nationale recht wordt op het oordeel over de aldus beschreven situatie in het hoofdgeding vooruitgelopen, aangezien de politieautoriteit bij haar beslissing gebonden is en de bescherming van de rechten van eventuele bezitters te goeder trouw, van wie de goede trouw in het hoofdgeding concreet wordt onderzocht, volstrekt buiten beschouwing blijft.
- 16 De verzoekers zijn voorts van mening dat het onrechtmatige handelen van de politieautoriteiten leidt tot een „confiscatie”. Deze gedwongen beslaglegging, die krachtens artikel 84, lid 1, ZMVR slechts „voorlopig” is, wordt omgezet in een permanente onteigening, daar er voor de bezitter bij wie het voertuig in beslag is genomen geen rechtsmiddelen openstaan. Daarom hebben zij een gedetailleerd en gemotiveerd verzoek ingediend om de behandeling van de zaak voor de Administrativen sad Silistra te schorsen en het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) te verzoeken om een prejudiciële beslissing.

- 17 De verwerende politieautoriteit voert aan dat zij heeft gehandeld in overeenstemming met de wet en de feiten die in de onderhavige zaak zijn vastgesteld. Zij is van mening dat het verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof geen doel dient, omdat het toepasselijke nationale recht en Unierecht de prejudiciële vraag eenduidig beantwoorden, en wel als volgt: telkens wanneer een voorwerp in het N.SIS II gesignaleerd en aan de hand van de signalering nauwkeurig geïdentificeerd is, moet het worden afgegeven aan het signalerende land, indien daartoe binnen de procedurele termijnen een daartoe strekkend verzoek is ingediend. Zij geeft niet aan hoe het staat met de rechten van eventuele bezitters te goeder trouw op het voorwerp in kwestie.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 18 Het geschil tussen partijen betreft het bevel van het hoofd van de districtspolitie van Silistra tot afgifte van het krachtens artikel 84, lid 1, ZMVR in beslag genomen voorwerp, en in het bijzonder de vraag of de registratie van de signalering door de Noorse autoriteiten in het N.SIS II in lijn is met de doelstellingen van artikel 1 van verordening (EG) nr. 1987/2006 en besluit 2007/533/JBZ valt.
- 19 Overeenkomstig artikel 100 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen worden in het SIS gegevens opgenomen over voorwerpen die met het oog op inbeslagneming of als bewijsmiddel in een strafprocedure worden gezocht, dat wil zeggen uitsluitend met het oog op de vaststelling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van verdachte personen, en niet om privaatrechtelijke geschillen snel te beslechten.
- 20 Gelet op het doel van formulier 38 (voertuig) – formulier ten behoeve van de informatie-uitwisseling met het SIRENE-bureau bij het aantreffen van een voorwerp dat wordt gezocht met het oog op inbeslagneming of gebruik als bewijsmiddel in een strafprocedure – en gelet op de mogelijkheden die voor de bevoegde nationale autoriteit uitdrukkelijk zijn voorzien in artikel 49 van besluit 2007/533/JBZ, dat (gedeeltelijk) in nationaal recht is omgezet door artikel 7, lid 2, van verordening nr. 8121h-465 van het ministerie van Binnenlandse Zaken, is de verwijzende rechter de overtuiging toegedaan dat het registreren van een signalering van een voorwerp in het SIS geen ander legitiem doel dient dan de strafvervolgning met het oog op het bereiken van de algemene doelstelling van het Schengenacquis, te weten het voor alle burgers, met inbegrip van de verzoekers, waarborgen van een hoog niveau van zekerheid in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht van de Europese Unie. In casu moeten – gelet op het uitdrukkelijk in het formulier vermelde doel – artikel 38 (met als opschrift „doelstellingen en voorwaarden”) en artikel 39 (met als opschrift „tenuitvoerlegging van de in een signalering gevraagde maatregel”) van besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie, rechtstreeks worden toegepast.

- 21 In deze context is de verwijzende rechter, gelet op de brief van het hoofd van de afdeling „SIRENE” van het directoraat „Internationale operationele samenwerking” van het ministerie van Binnenlandse Zaken, die op diens uitdrukkelijk verzoek aan de rechter is overgelegd en waaruit blijkt dat de Noorse autoriteiten het dossier na de repatriëring van het voertuig hebben gesloten, van oordeel dat er geen overtuigende en zekere aanwijzingen zijn dat de signalering in het SIS is opgenomen overeenkomstig de doelstelling zoals geformuleerd in artikel 1 van verordening (EG) nr. 1987/2006 en de artikelen 1 en 2 van besluit 2007/533/JBZ.
- 22 De verwijzende rechter is van mening dat er geen geschikte en voldoende betrouwbare bewijzen zijn dat er in Noorwegen een strafprocedure is ingesteld, met als gevolg dat de signalering in het SIS buiten de werkingssfeer van artikel 2 van besluit 2007/533/JBZ valt. Evenmin is sprake van de met de invoering van het SIS II nagestreefde en uit artikel 1 van verordening (EG) nr. 1987/2006 voortvloeiende doelstelling. Een geval van niet-geregelde civiel- of handelsrechtelijke verhoudingen, zoals in casu aan de orde, is onverenigbaar met de fundamentele gedachte van politieke en justitiële samenwerking in wederzijds vertrouwen. De rechten van schuldeisers worden in de regel door de nationale rechtsstelsels sterk beschermd, doordat deze mogelijkheden bieden om snel tot gedwongen executie over te gaan. Voor gevallen in een grensoverschrijdend kader bestaan er gedetailleerde regels van het internationale recht inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen.
- 23 De verwijzende rechter wijst erop dat er geen concrete rechtspraak van het Hof over de hier aan de orde zijnde vraag bestaat, maar is van oordeel dat onder meer de volgende uitspraken van het Hof met inachtneming van bepaalde beperkingen, in casu, althans naar analogie, relevant zijn: beschikking betreffende de ontvankelijkheid van [12 november 2010] in de zaak C-339/10; arrest van 16 juli 2015 in de zaak C-237/15 PPU; arrest van 30 mei 2013 in de zaak C-168/13 PPU; arrest van 26 februari 2013 in de zaak C-399/11 (Stefano Melloni/Ministerio Fiscal – Spanje). Aangezien deze beslissingen echter betrekking hebben op verzoeken om een prejudiciële beslissing over politieke samenwerking op het gebied van de tenuitvoerlegging van het Europese aanhoudingsbevel, bieden zij onvoldoende aanknopingspunten om in casu vrij van twijfel te kunnen beslissen.
- 24 De verwijzende rechter is van oordeel dat het verzoek om een prejudiciële beslissing ontvankelijk is, ook al is het Koninkrijk Noorwegen geen lid van de Europese Unie en de Republiek Bulgarije geen verdragsluitende partij bij het Akkoord van Schengen. Het Koninkrijk Noorwegen staat op de lijst van landen van de Schengenruimte en het Schengenacquis is sinds 23 maart 2003 volledig van toepassing op Noorwegen. Dit is door het protocol bij het VEU en het EGV („Schengenprotocol”) opgenomen in de rechtsorde van de Europese Unie en de handelingen die hierop gebaseerd of anderszins hiermee verbonden zijn, zijn bindend voor de lidstaten, waaronder de Republiek Bulgarije. Dit blijkt uitdrukkelijk uit de overwegingen van uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1528 van de Commissie van 31 augustus 2017 tot vervanging van de bijlage bij

uitvoeringsbesluit 2013/115/EU betreffende het SIRENE-handboek en andere uitvoeringsbepalingen van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II), dat is ingevoerd bij verordening (EG) nr. 1987/2006 en besluit 2007/533/JI („SIS II -handelingen”). Door deze handelingen, die op 9 april 2013 in werking zijn getreden, is titel IV van de Overeenkomst tot uitvoering van het Akkoord van Schengen vervallen. Het Schengenrecht is dus in de Europese rechtsorde geïntegreerd en wat het onderhavige geding betreft zijn beide staten – Noorwegen als staat die de signalering in het SIS heeft geregistreerd en Bulgarije als de staat die hieraan uitvoering heeft gegeven – in zijn algemeenheid hieraan gebonden, zodat ontegenzeggelijk vaststaat dat het Hof bevoegd is om op het prejudiciële verzoek te beslissen.

WERKDOCUMENT